

Bolesław Walenty Dzikowski

1915-2000

Absolwent Wydziału Nawigacyjnego z 1937 r., uczestnik konwojów, oficer pokładowy na m/s „Batory”, odznaczony w 1945 r. Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, wieloletni sekretarz Związku Oficerów Polskiej Marynarki Handlowej w USA.

Urodził się 1 października 1915 r. w Gostyniu (rodzice Antoni i Walentyna z d. Wojciechowska). W sierpniu 1934 r. po zdaniu egzaminów teoretycznych został zaokrętowany na „Dar Pomorza” w rejs kandydacki... dookoła świata. Do tygodnika „Ilustracja Polska” przysyłał obszerne reportaże oraz fotografie.

W październiku 1941 r. został zaokrętowany na m/s „Batory” i z kpt. Zygmuntem Deyczakowskim (abs. WN z 1929) pływał do 28 lutego 1945 r.

W Wellington statek zaokrętował ponad 1300 nowozelandzkich żołnierzy, następnie drogą wokół Afryki, przewożąc mniejsze oddziały wojska, wrócił do Gourock¹. W Glas-



Po skończeniu PSM pływał czas jakiś jako kadet na statkach angielskich (port macierzysty Liverpool), a w kwietniu 1938 r. został młodszym marynarzem na „Batorym” (kpt. Eustazy Borkowski), następnie asystentem pokładowym na „Polonii” (kpt. Jan Stankiewicz).

Od stycznia 1939 r. był oficerem na s/s „Lech” i s/s „Pułaski”. W czerwcu 1939 r. został V oficerem na m/s „Sobieski” (kapitan Zdenko Knoetgen). Od marca do października 1941 r. był III oficerem na „Morskiej Woli” (kapitan Jerzy Mieszkowski – abs. WN z 1927).

„Batory” został dozbrojony w 10 kolejnych stanowisk karabinów maszynowych i przygotowany do operacji desantowych – w Afryce Północnej, we Włoszech, przewożąc wojsko, czołgi, amunicję...

Jednym z najważniejszych wydarzeń w życiu statku, zdaniem jego kapitana, było zaokrętowanie w Basrze polskich zesłańców: grupę 1400 kobiet i dzieci, a następnie przewiezienie 456 polskich sierot z opiekunami do Bombaju, gdzie powstawał sierociniec². W początkach 1944 r. „Batory” wykonał 11 kursów na trasie: Egipt – włoski Tarent,

przewożąc żołnierzy 2. Polskiego Korpusu gen. Władysława Andersa.

Potem jeszcze, od stycznia 8 kwietnia 1946 r., Bolesław Dzikowski był II oficerem na „Batorym” (kapitan Franciszek Szudziński – abs. WN z 1930).

Do kraju nie wrócił, wyjechał do USA. Działał aktywnie w Związku Oficerów Polskiej Marynarki Handlowej, był wieloletnim sekretarzem, czas jakiś przewodniczącym.

„Kol. B. Dzikowski ma możliwość wydania w NY książki, swych listów i opowiadań z podróży dookoła świata na «Darze Pomorza» 1934/35. Mam z Bolkim wiele zachowanych do dzisiaj fotografii i zapisków, jeśli by chodziło o uzupełnienie. Wydaje się, iż byłoby to interesującą pamiątką, tym bardziej że Bolek jest w posiadaniu oryginalnych skryptów. Gdy już zdrowotnie się poprawił,



w czasie przeprowadzki do nowego domu zamiast wbić gwóźdź, zranił sobie oko. Zawsze ładnie pisał! – lecz z ciesielką gorzej”³ – pisał w 1987 r. Bolesław Zieliński (abs. WN z 1939) do kolegów.

Bolesław Dzikowski zmarł 11 kwietnia 2000 r. w Nowym Jorku.



Źródła: *Kadry morskie Rzeczypospolitej*, tom I, pod red. Jana Kazimierza Sawickiego, wyd. II, Gdynia 2000; Jerzy Miciński, Bohdan Huras, Marek Twardowski, *Księga statków polskich 1918-1945*, tom 3, Gdańsk 1999; Wadim Konstanty Taniewski-Elliott, *Spis personelu zatrudnionego na statkach Polskiej Marynarki Handlowej w latach 1939-1945*, Gdańsk 1981; londyńskie „Okólniki”; akta osobowe GAL.

1 Jerzy Miciński, Bohdan Huras, Marek Twardowski, *Księga statków polskich 1918-1945*, tom 3, Gdańsk 1999, s. 101.

2 Ibidem, s. 108.

3 „Okólnik” 1987, nr 155, s. 36.